

A JÖVŐ?

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 3. szám, 2021. január 22.

„...csak most volt képes először megnevezni, mi az hát, aminek rendkívüliségét ma délután, nagyjából három körül, végre sikerült fölfedeznie. A szemét. Ameddig csak ellátott, a járdák és az úttestek egész hálózatát a hulladéknak szinte egybefüggő páncélja borította el...” Krasznahorkai László *Az ellenállás melankóliája* című regényében (Magvető Könyvkiadó, 1989. 159. oldal) Eszter úr még hosszan elmélkedik a megdöbbentő látványon. S felteszi a kérdést: *„Ez volna hát ama bizonyos utolsó ítélet? Hogy se harsonaszó, se lovasok, minden efféle handabandázás nélkül szép csendben elnyel bennünket a szemét?”*

Sétáltam ellenzéki kerületünk nagy terén. Szemét mindenhol: persze, a varjak. Amelyek kiszedik a hulladékgyűjtőkből, ami nekik kell. De nem kell sokáig várniuk: a jelenlegi kormány intézkedése nyomán – sok-sok pénz megvonása az önkormányzatoktól, így a köztéri szemétygyűjtésre alig marad valami – erőltetés nélkül táplálkozhatnak: a szemét a lábuk előtt fog heverni.

S Eszter úr bólint.